

TÉMA MĚSÍCE

HALU NA CHRUPAVCE ROZTANČIL BENEFIČNÍ SPOLKOVÝ PLES

Zahájení spolkového plesu

foto archiv zahrádkářů

Líbeznické spolky mají za sebou další vydařenou akci, tentokrát spolkový ples. Ten se měl konat již ve druhé půli měsíce února, byl ale přeložen na 7. května tohoto roku. Dress code byl určen jako casual, nebylo tedy třeba se oblékat do šatů a sak, přesto však naprostá většina z bezmála dvou set návštěvníků přišla ve standardním plesovém odění. Během celé akce hrála k tanci a poslechu hudební skupina Artur, která plynule přecházela mezi českou i zahraniční populární hudbou k tradičním dechovým tanečním skladbám.

Akci organizovali společnými silami líbeznické spolky, fotbalisté, hasiči, baráčníci, ale především líbezníci zahrádkáři v čele s hlavní organizátorkou, předsedkyní Hankou Pavlasovou Haškovou. Ples tak díky vzájemné souhře spolků, pevné ruce hlavní organizátorky a spolupráci starosty Jana Havlíčka proběhl přesně podle plánu a hala Na Chrupavce se zaplnila lidmi, kteří tančili, zpívali a veselili se.

Součástí plesu byla také bohatá tombola, a to především díky mnoha sponzorům. Výtěžek tomboly měl být věnován neziskové organizaci MDA RIDE, která pomáhá lidem postiženým svalovou dystrofií. Během hudebních pauz byla tombola po částech předána výhercům a v rámci té poslední převzal předseda MDA RIDE Josef „Káďa“ Kadeřábek krásný šek, ručně malovaný dětmi z líbeznické mateřské školy, v hodnotě 35 320 Kč. Došlo také ke zvratu – v tombole ze slosovateľných vstupenek vyhrála hlavní cenu, televizor LG, právě předsedkyně zahrádkářů. Rozhodla se cenu nepřijmout a nechat ji dalšímu vylosovanému. Tím se stal pan

Černý, který se rozhodl ji přijmout, ale pouze aby jí věnoval organizaci MDA RIDE.

Velmi vydařený ples opouštěli poslední účastníci, až několik minut před východem slunce v neděli ráno, obtěžkáni cenami z tomboly a zdařile „vytancováni“.

Sponzory spolkového benefičního plesu byli: Zahradnictví Líbeznice, Petr Poláček, Tomáš Krysmán, Triocolor – Stanislav Rápek, Salon HairArea, Pavel Turek, Jakub Baudyš, Auto Pepr, Šárka Poláková, Stavebniny Srb Líbeznice, Andrea Podsklanová, Petr Vyčichlo, David Rác, Vinotéka u Zámku, Kristýna Vydarená a Miroslav Černý, Veronika Kosková, Robert Svoboda, Josef „Káďa“ Kadeřábek, Ludmila Horáčková, Jitka Neumannová, Wella – Petr Novák, Tígi – Alena Best, Iva Mostecká, Míša a Petr Dvořákoví, Jaroslav Ille a Jitka Musilová, MŠ Líbeznice, Světлана Trachtová, Lucie Krbcová.

Jakub Štastný

Dokončení na straně 3

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

do května jsme vstoupili skrze filipojakubskou noc symbolickým pálením čarodějnic v Areálu zdraví. Akce se konala po dvou covidových letech a zájem o ni byl z vaší strany skutečně obrovský. Kapela Klasické postupy se postarala o výbornou atmosféru, navíc nám přálo počasí. Nyní víme, že pro příští rok bude zapotřebí posílit kapacitu výčepů, aby se netvořily tak dlouhé fronty. Nový pavilon, který vyrostl na půdorysu současné staré skautské chaty, zase vyřeší problém toalet.

Květen se nám v obci celkově vydařil. Nejen co do počasí, které nemůžeme ovlivnit. S mnohými z vás jsme se sešli na Spolkovém benefičním plesu v hale Na Chrupavce. Akce se povedla natolik, že jí věnujeme celý článek v tomto vydání. Za sebe mohu říci, že se naplnilo přání, které jsem vyslovil při zahájení plesu: aby se jednalo o akci, kterou si budeme dlouho pamatovat. Všichni, kdo jsme se plesu zúčastnili, jsme byli svědky výjimečné atmosféry a mimořádně dobročinnosti. Na plesu se podařilo v tombole vybrat částku 35 320 Kč, která byla předána neziskové organizaci MDA RIDE na pomoc lidem postiženým svalovou dystrofií. A to nebylo všechno. Výherce hlavní ceny televizoru LG Mirek Černý totiž věnoval cenu rovněž dětem postiženým svalovou dystrofií! Chtěl bych na tomto místě poděkovat líbeznickým spolkům za zorganizování této akce. A myslím, že se nám tím podařilo založit novou tradici.

V dubnovém vydání jsme psali o připravované rekonstrukci ulic Pakoměřická a Vnitřní. Rekonstrukce se v květnu rozeběhla v ulici Vnitřní, stavební práce v ulici Pakoměřická začnou v červnu. Obyvatele dotčených ulic bych chtěl ještě jednou požádat o trpělivost a vstřícnost při provádění stavby.

Stejně jako v loňském roce se v některých částech Líbeznice objevuje problém s tlakem vody ve vodovodním řádu. V některých ulicích voda ve večerních hodinách dokonce neteče vůbec. Je to velká nepříjemnost, která však bude zanedlouho vyřešena. Ke svému zprovoznění se blíží zemní vodojem před Líbeznicí, který tlak vody posílí. Spuštěn by měl být v červenci. Chtěl bych požádat všechny majitele bazénů a automatických závlah o ohleduplnost. Napouštění a zavlažování posuňte na pozdější hodinu, nejlépe od 23.00 hodin dále. Pomůžete tím ostatním.

Máme před sebou řadu dalších obecních a spolkových akcí. V červnu se v Areálu zdraví uskuteční Dětský den. Myslím, že se máme nač těšit. A pevně věřím, že se na některé z akcí potkáme.

Přeji vám příjemné jarní dny.

KÁDA KADEŘÁBEK – MDA RIDE

Spisovatel, dobrodruh, filantrop, motorkář, manažer, občan Líbeznic, tím vším je nebo byl Josef „Káda“ Kadeřábek, který stojí za dobročinnou organizací MDA RIDE. Celoroční aktivity této organizace vrcholí každý rok v polovině června, kdy se na Václavském náměstí setkají motorkáři z celé České republiky. Toto celodenní setkání s partnery a sponzory zakončí charitativní jízda na podporu pacientů s nevléčitelnou chorobou – svalovou dystrofií.

Jak vlastně myšlenka MDA RIDE vznikla?

Ke vzniku organizace, která si dala za cíl pomáhat lidem se svalovou dystrofií, jsem se nechal inspirovat příběhem Olivera Shokouha, prodejce motocyklů Harley-Davidson v Glendale (Kalifornie), a jeho největší motorkářskou charitativní akcí na světě – Love Ride.

Jeho servis se staral o motocykly filmových hvězd. Servisovat tam jezdily také hvězdy jako Peter Fonda, Denis Hopper, Larry Hagman, Lorenzo Lamas, John Fitzpatrick a mnoho dalších. Jednou se tam taková „hvězdná“ partička náhodou sešla a okolo jezdoucí fanda na vozíku – postižený svalovou dystrofií – si je nechal na tu svoji „mašinu“ podepsat. Když se příště sešli v servisu, tak na ně prý čekalo přes padesát vozíčkářů. Od toho byl už kousek k tomu, aby Oliver následující sezónu zahájil velkým setkáním motorkářů pro takto postižené. Součástí byla i Španilá jízda, ve které, pokud to bylo možné, se vezli i vozíčkáři. Akce se zúčastnily i filmové hvězdy a na pódiu se vystřídaly kapely z Los Angeles.

Když jsem začal uvažovat o nějakém spojení motorkářů s pomocí pro postižené, tak jsem zkusil kontaktovat „otce zakladatele“, ale dostal jsem trochu studenou sprchu, když odpověděl, že nám „v tom Rusku“ nevěří. Měl strach o dobré jméno akce, která už měla ve světě pod názvem Love Ride značný zvuk. Nedali jsme se a oslovili jsme jeho dceřinou společnost ve Švýcarsku (druhou na světě). Tam nás vyslechli, poradili a pozvali na jejich velkou akci na letišti v Curychu. Všechno jsme okoukali a hned následujícího roku jsme akci uspořádali v Letňanech u Tesca – pod názvem MDA RIDE.

Později Oliver Shokouh přiletěl do Prahy, a když viděl atmosféru MDA RIDE na Václavském náměstí, tak dokonce nabídl, že by akce mohla nést název Love Ride. To už se nám ovšem nechtělo.

Co vás osobně přimělo k tomuto druhu pomoci?

Před patnácti lety jsem se sám dostal do životní situace, kdy jsem nevěděl, jestli moje životní cesta skončí. Když jsem čekal na výsledky a verdikt lékařů, tak jsem sice směřem k nebi, ale hlavně sobě slíbil, že pokud dostanu šanci pokračovat, tak budu pomáhat tam, kde to bude potřeba. No, a pak následoval krok popsaný výše.

Jaké všechny aktivity během roku podnikáte a co je jejich cílem?

Kdo se třeba jen chvíli pohyboval v prostředí charitativních organizací – a teď myslím hlavně spolky a dobrovolné organizace, které nejsou podporovány dotacemi a granty –, ví, jaká je to práce. Tyto malé organizace nemají prostředky na nákladné reklamy a na hvězdy, které jsou pak „tvářemi“ oněch organizací. Prakticky neustále musí oslovovat různé subjekty, o kterých si myslí, že by mohly pomoci. Je to manažerská práce – jak se teď s oblibou píše – na 7/24. Prostě pořád hledáte někoho, kdo by jakoukoli formou podpořil váš projekt. Cílem je samozřejmě sehnat co nejvíce finančních prostředků, které pak pomohou jak jednotlivým lidem, tak malým organizacím, které tyto postižené sdružují. Vše probíhá formou darovacích smluv na konkrétní pomoc.

Vrcholem je akce MDA RIDE v polovině června na Václavském náměstí. Jak takový den vypadá? Co všechno se děje?

Vyvrcholením naší celoroční práce je vždy celodenní setkání na Václavském náměstí (letos již 14. MDA RIDE – 11. června 2022). Je to taková hodně náročná „třešinka na dortu“. Celý den se na pódiu střídají populární kapely a osobnosti, sjedou se stovky motorkářů, historická vozidla i členové Ford Mustang Riders Clubu. Ti všichni se pak vydají na Španilou jízdu Prahou, kterou letos odstartuje zpěvačka Jitka Zelenková. Po rozpečetění kasiček, které se plnily celý den u stánků našich partnerů, se tento výtežek přidá na celoroční sbírkové konto a vyhlásí se celkový výsledek. Za dobu trvání MDA RIDE jsme už rozdělili přes 9 000 000 Kč.

Mnoho vašich aktivit se děje kolem motocyklů. Kde se taková láska vůbec narodila?

Měl jsem štěstí, že můj strýc Karel byl jen o osm let starší než já, takže už od mala jsem byl vtažený do jeho zájmu o motocykly. Sám jsem už v jedenácti letech zkoušel jezdit na staré „číze“, a tedy samozřejmě bez papírů, na loukách a polích v okolí Líbeznic. Nejoblíbenější byla cesta alejí do Bořanovic.

Na jakých strojích v současné době jezdíte?

Mojí celoživotní láskou a snem byly motocykly Harley-Davidson. Vyrůstal jsem ovšem v době, kdy ani ten, kdo by na to třeba peníze měl, nemohl tuto značku koupit. Staré motocykly, které tu zbyly z války nebo byly opečovávány z předválečné doby, se takřka vyvažovaly zlatem. Také nadšenci, kteří je vlastnili, to díky tehdejší době neměli lehké. Já začínal (oficiálně) s mopedy, Pionýry a první Jawku jsem si koupil od jednoho důchodce v sedmácti letech. Prvního vysněného „Harýka“ jsem si koupil až ve čtyřiceti letech. Od té doby jsem jich pár vyzkoušel, protože mám rád, když můžu vždy jezdit na aktuálně novém modelu. Samozřejmě že v garáži mám i Jawku.

Vaše výpravy na motocyklech jste proměnil i v knihy, co všechno si od vás můžeme přečíst?

To všechno vyplynulo tak nějak přirozeně. Za ta léta za říditky jsem navštívil hodně zemí a najezdil odhadem přes půl milionu kilometrů. Když jsme s kamarády večer seděli, tak se vzpomínalo. Vyprávěl jsem různé historky a tam padla i výzva, abych to „hodil na papír“. Tedy do počítače. Tak vznikly tři knihy: *Motorkářský průvodce po Čechách, Moravě a Slovensku*. Knihy mají úspěch a jsou pravidelně dotiskovány. Díky zájmu a ohlasům na tyto tituly jsem napsal také nezvyklou „kuchařku“ – *5 motorkářem u stolu*. Jsou to příběhy, ve kterých hraje hlavní roli určitý pokrm, a ten je pak možné – dle návodu a popisu – uvařit. Přípravený mám také projekt o cestě po Jižní Africe, kdy jsme projeli skoro 10 000 km od Johannesburgu po Kapské Město. To by bylo samozřejmě zajímavé, zrovna tak jako vyprávění o cestě po Route 66 v Americe. Jen to asi normální motofanda nevezme jako návod na letní dovolenou.

Kromě cestovatelských knih jste napsal i román Sedmdesátky. O čem pojednává?

Román *Sedmdesátky* je tak trochu retro, protože popisuje dobu normalizace. Je to příběh mladého kluka, který pracuje v jednom pražském hotelu.

Káda Kadeřábek s paralympijským vítězem v boccie Adamem Peškou

foto archiv JK

Mám radost, že na besedách se na tu dobu ptá hodně mladých lidí. Je dobře, aby se alespoň takovou formou seznámili s životem, který žili jejich prarodiče. Protože byl o tento román zájem, tak mám rozpracované pokračování. Překvapivě má podtitul *Osmdesátky*.

Vratme se ještě k motocyklům. Kam nejraději jezdíte?

Dovolím si otázku trochu upravit. Ne kam, ale s kým. Mám vyzkoušeno, že třeba atraktivní jízda po jihu Francie, ale s lidmi, se kterými si „nesednete“, může být otrava. Naopak výlet na Ještěd s partou prima kamarádů je zážitek na hodně dlouho. Takže je to tak, jak praví klasik: „Všechno je to vo lidech.“

A co okolí Líbeznic? Kde se tady dá hezky projet?

No jasně... Častokrát, když potřebuju přijít na jiné myšlenky a „provětrat“ si hlavu, sednu na mašinu a udělám si takové kolečko: Bašť, Předboj, Hostín, Mělník, Brandýs a domů... A je mi fajn.

V Líbeznicích žijete již hodně let. Jak se vám tady žije?

V Líbeznicích jsem s přestávkami bydlel od roku 1966, ale teď jsem tady už „na stálo“ od roku 2000. Líbeznice – hlavně poslední dobou – vyrostly do krásy. Jsem tu opravdu moc rád a troufám si říct, že je to hlavně zásluhou bývalého starosty pana Martina Kupy a jeho týmu. Mám také radost, že vidím velké množství mladých rodin a mladých lidí vůbec. Většinou jsou to prima sousedé, a taky skoro každý zdraví. Je dobře, že pomalu přestává platit názor, že slušnost, vstřícnost a empatie jsou projevem nějaké slabosti.

A kde to máte v Líbeznicích nejraději?

Rád procházím náměstím a kochám se. Pamatuju dobu, kdy přejít tento kousek obce byl skoro kaskadérský výkon. Nejradši to mám ale v „Arču“. Mám radost, když vidím tolik dětí sportovat, a sám tam se svými vnoučky chodím. Malou odměnou je vždycky dobrá káva v kavárničce MěLíbeKafe u Kuby Baudyše.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Dokončení ze strany 1

PODĚKOVÁNÍ

Spolkový ples provázelo motto: „Jsme různých věků a zájmů, ale žijeme v jedné vesnici a umíme se společně bavit.“ Myslím, že to jsme naplnili vrchovatě. Spojením líbeznických spolků vzniklo uskupení nadšených lidí, které se pustilo do práce již v říjnu loňského roku. Věnovali svůj volný čas tomu, aby se „náš“ ples podařilo dotáhnout ke zdárnému konci. Tímto bych jim za to chtěla moc poděkovat. Mým zahrádkářům, kteří trpělivě naslouchali mým nápadům, někdy je i rozcupovali na kousky – a za to jsem ráda! Zpětná vazba je dobrá věc. Zejména pak Adéle Novákové, která se s verou pustila do shánění sponzorských darů. Bez ní by tak bohatá tombola nebyla! Baráčníkům za skvěle zvládnutý prodej tomboly a bedlivý dozor nad ní. Hasičům hlídajícím zodpovědné vstupy, kde jsme je mohli po dlouhé době vidět v jejich slavnostních uniformách – myslím, že jim moc sluší. Fotbalistům, kteří jim u toho asistovali, osvětlovali a starali se o další (neměně) důležité věci. Bistru Žlutá karta bych poděkovala za perfektní práci celého týmu a skvělý zákaznický servis. Všem ostatním, kteří nepatří do žádného spolku, a přesto pomáhali.

Ale veliké díky patří hlavně vám všem za to, že jste se přišli pobavit a zároveň podpořit dobrou věc.

Bez vás by to totiž nešlo.

Děkuji!

Hanka Pavlasová

Předání šeku

foto archiv zahrádkářů

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÍBEZNICKÁ HALA NA CHRUPAVCE OŽILA MODELÝ

O víkendu 23. a 24. dubna se v Líbezních konala akce s názvem Líbebona, kterou pořádali AWEPE models ve spolupráci s kluby železničních modelářů. Zcela jistě si tato expozice musela získat srdce každého návštěvníka, tak jako si získala mé.

Již při vchodu do haly bylo možné zaznamenat čilý ruch. Více než metrové kamiony na dálkové ovládání se proplétaly pod nohama nové příchozích. Nejvíce překvapivé byly bezpochyby haldy hlíny navezené přímo doprostřed haly, na kterých nadšenci demonstrovali možnosti dálkového ovládání pracovních strojů. Bagry a mnohé další stroje rypadly bez přestání nabíraly a vozily hlínu. Po obvodu na různorodých železničních tratích jezdily jak historické, tak moderní vlakové soupravy, některé lokomotivy vlekly i desítky přípojných vagonů. V době mé přítomnosti byla hala doslova přeplněna návštěvníky, zejména nadšenými dětmi. Pro ty musely být všemožné modely bezpochyby fascinující. Nemálo nadšení byli také jejich rodiče, hlavně tatínky, kteří v mnoha případech nahlas vzpomínali, jak jako malí chtěli mít doma svou malou vlastní železniční trať. Na místě si bylo možné také zakoupit různé vybavení, například malé umělohmotné stromky a mnoho dalšího.

Neméně zvědavý jsem byl na historický autobus Škoda 706 RTO, který návštěvníky na Líbebonu svázel z vlakového nádraží v Měšicích. Ten také krátce po desáté hodině dopoledne vyrazil do Panenských Břežan, kde jsme měli možnost zúčastnit se komentované prohlídky Památníku národního útlaku a od-

Modely při práci

foto J. Blažej

boje. Při cestě mne příjemně překvapilo, jak byl za jízdy autobus pohodlný. Sedačky byly pomalu měkčí, než jaké známe z moderních autobusů. Mnozí pamětníci vzpomínali, jak ve Škodě 706 RTO sedí po více než čtyřiceti letech.

Po příjezdu do Panenských Břežan jsme nejprve navštívili takzvaný Horní zámek, který za druhé světové války zabral K. H. Frank a který nyní slouží jako muzeum. Je zde vystavena celá řada zajímavých předmětů pojících se k odboji a historii zámku. Při prohlídce jsme se dozvěděli i mnoho zajímavých informací o historii Líbeznic za druhé světové války,

včetně mně zcela neznámé informace, že v bývalé skautské klubovně ukrývali skauti člena odboje.

Také jsme měli možnost nahlédnout do Santiniho kaple svaté Anny, která se nachází v areálu k zámku přidruženého parku. Všechny překvapila celková prosvětlenost prostoru a krásná architektura. Nedlouho po prohlídce zahrad, včetně historického bazénu ze třicátých let, už přijel řidič autobusu a my se vydali zpět do Líbeznic. Památník národního útlaku a odboje všem vřele doporučuji navštívit. Některé události si je třeba stále připomínat.

Jáchym Blažej

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

ZLATÁ HOREČKA NA YUKONU aneb Výprava na Černou Říčku

Jako i roky předchozí jsme se i letos my, skauti z Líbeznic, Stoky a Štíky, rozhodli podniknout výpravu na běžkách. Jiné to tentokrát mělo být tím, že běžky raději necháme doma kvůli averzi některých účastníků k tomuhle dopravnímu prostředku a tentokrát zkusíme sjezdovku a snowboardy. Do poslední chvíle jsme ani nevěděli, jestli budeme moct odjet, situaci komplikovalo mnoho aspektů.

Týden poté, co jsme se dozvěděli, že nakonec opravdu budeme moci vyrazit, jsme se sešli na nádraží v počtu větším, než jsme očekávali, a naše cesta mohla započít. Přímý vlak nás odvezl až do Tanvaldu, kde jsme na půl hodky vymrzli, pak nasedli do autobusu a vystoupili těsně u naší chaty. Byla tma – skvělá výmluva pro to, nikam už se nevydávat a zařídit si vlastní zábavu na chatě. Zpívali jsme, povídali si a udělali si celkově večer podle vlastních představ.

KONEČNĚ JSME MOHLI ODJET

Sobotní ráno, ač jsme vstávali docela brzy, proběhlo klidně, nasnídali jsme se a všichni se vykopali z chaty nad moje očekávání bez větších komplikací a mohli jsme vyrazit na svah.

Jezdilo se krásně, počasí bylo téměř ideální a na svahu byli kromě nás asi jen další čtyři lidé.

Zleva nahoře: Kristýna, Ondřej, Nela, Eliška, Taknička, Tomáš, Bibi, Lucka, Anežka, Fred
V dolní řadě: Petr, Kiki, Klára, Šárka, Klára, Wendy, Tadeáš, Lukáš, Adri

foto Ivana Krausová

Samozřejmě jsme dělali občasně přestávky v bufetu a odpoledne se pár skautů zúčastnilo místních závodů – 10. ledovcové rallye. Všechny tři stupně vítězů, co se týče závodu na snowboardu, obsadily naše holky a špatně si nevedl ani náš vedoucí ve sjezdu na lyžích za muže, ten skončil na druhém místě. Na chatě nás čekal ohřátý gulášek, který si my umíme vychutnat vždycky, obzvlášť když jsme se unavení vrátili ze zimy. Následoval dlouhý a zaslužený odpolední klid. Co se večera týče, ten už podle našich představ úplně nebyl – vedoucí se nás rozhodli potrápit noční hrou. Vyšlapali jsme celou sjezdovku nahoru a tam jsme dostali úkol získat zlato, které se mělo nacházet

asi kilometr od místa, kde jsme se rozešli. Problém byl, že nás u toho nikdo nesměl vidět, aby nám zlato nevzal. Svícení na cestu tedy nepřipadlo v úvahu. Nebudu zapírat, že jsme byli trochu nervrlí, když jsme se štrachali zasněženým kopcem nahoru. Odměnou nám byl následný sestup, váleli jsme sudy nebo prostě sjížděli celou sjezdovku po zadku. Jak se říká, všechno končí dobře, nebo tak to aspoň říkáme my.

V neděli už jsme jen příkladně uklidili chatu, zabalili si všechny věci a příjemně unaveni odjeli domů.

Adriana Kupková

SVĚTLA PRO LÍBEZNICKÝ FOTBAL

V předchozích týdnech tým trenérů mládeže našeho fotbalového klubu dokončil svoji aktivitu započatou na podzim a s radostí jsme si mohli nově „posvítit“ na tréninky našich nejmenších fotbalistů.

Po první etapě prováděné v minulém roce, kdy byla upevněna základní světla na konstrukci u haly Na Chrupavce, byla dokončena i etapa č. 2. V ní bylo doplněno další osvětlení s vyšší svítivostí – s dostatečným dosahem na polovinu fotbalového hřiště. Věříme, že díky novým světlům si naše týmy budou moci nejen prodloužit období venkovních tréninků do pozdního podzimního času.

UŽ NA SEBE PŘI ZÁPASECH VIDÍME

Také se velmi těšíme, že se pod reflektory odehrají soutěžní zápasy, naši malí fotbalisté si užijí mimořádné fotbalové prostředí a zvýší se tak jejich radost z fotbalu. Nejen tým trenérů si pak přeje, aby radost a snaha dětí přinesly mnoho nezapomenutelných zážitků, ale i oslavy úspěšných výsledků. A také aby nezůstalo „jen“ u osvětlení jedné poloviny hrací plochy a v budoucnu se podařilo posvítit si i na zbytek hřiště.

Trenéři při instalaci osvětlení

foto M. Kadečka

SVĚTLA PRO UKRAJINU

Aby radost z realizace osvětlení fotbalového hřiště byla o to větší, trenérský tým mládeže zorganizoval pro tento historický okamžik pro líbeznický fotbal mimořádný přátelský zápas. U příležitosti „rozsvícení světla“ jsme se rozhodli zorganizovat charitativní zápas našich týmů přípravky s cílem pomoci „místním“ ukrajinským dětem.

S mottem „Děti pomáhají dětem“ se povedlo v rámci jednoho z pátečních podvečerů nejen rozsvítit oficiálně světla na fotbalovém hřišti a odehrát zápas mladší a starší přípravky s předzápasem našich nejmenších dětí z minipřípravky, ale také zorganizovat aukci fotbalových ceností s doprovodným prodejem domácích dobrot dodaných obětavými rodiči.

A jak to všechno dopadlo? Výsledek zápasů neznal nikdo z přítomných. Ale co jsme všichni poznali, to byla radost pozvaných fotbalových posil z Ukrajiny z možnosti zahrát si s námi fotbal. Stejně velká byla radost jejich rodinných příslušníků a také upřímné nadšení našich skvělých fotbalistů a maximální snaha pomoci u všech přítomných návštěvníků, kterých se sešly přibližně dvě stovky.

Charitativní zápas

foto M. Kadečka

NA CHVILKU ZAPOMENOUT

Samotné organizátory pak zahřálo u srdce, že tato spontánní akce přinesla nejen očekávaný výsledek – udělat radost a na chvíli díky fotbalu zapomenout na trápení, které prožívají malé děti a jejich rodiče z Ukrajiny –, ale zároveň se díky úžasné solidaritě a pomoci všech zúčastněných (dobrovolné vstupné, aukce a prodej občerstvení) podařilo získat finanční pomoc ve výši téměř 120 tisíc Kč.

Mimořádné poděkování pak patří ředitelství ZŠ Líbeznice za pomoc při propagaci akce a za aktivní spolupráci především ředitele školy F. Grunta.

Vzhledem k tomu, že cílem bylo pomoci místním dětem z Ukrajiny, byla (po dohodě trenérského týmu, ředitele školy a zástupců vedení obce) vybraná hotovost věnována právě dětem navštěvujícím naši základní školu.

Děkujeme všem přítomným za úžasnou pomoc a věříme, že všechny další aktivity „pod reflektory“ budou přinášet čistou radost všem dětem včetně našich nových posil z Východu, kteří s námi v současnosti již pravidelně trénují.

Martin Kadečka

LÍBEZNICKÉ TANEČNICE Z DEMA SBÍRAJÍ ÚSPĚCHY

V září 2021 Taneční skupina DEMO otevřela taneční kroužek pro děti a nyní již malé tanečnice objíždějí soutěže a sbírají jeden úspěch za druhým. Z první soutěže, která se konala 9. dubna 2022 v Poděbradech, si přivezly neskutečné 1. místo v dětské kategorii disco dance a na druhé soutěži 10. dubna 2022 v České Lípě opět vytančily zlato!

UŽ DVAKRÁT ZLATÉ NA PODZIM A NA JAŘE

Holčičky jsou nesmírně šikovné a jsme na ně moc pyšní! Nyní se připravují s choreografií jejich trenérky Naty Krejčové „I wanna dance!“ na další soutěže a na závěrečné představení, které se bude konat 17. června 2022 v KD Mlejn.

PŘIJEĎTE NÁS PODPOŘIT

Jste srdečně zváni! Více informací na www.tanecniskupinadem.cz či na našem Facebooku a Instagramu.

Jitka Žaloudková

Líbeznické tanečnice

foto archiv DEMO

ÚSPĚCH LÍBEZNICKÝCH VLČAT A SVĚTLUŠEK NA SKAUTSKÝCH ZÁVODECH

Dne 23. dubna 2022 se konaly závody vlčat a světlušek ve městě Klecany. Jednalo se o okresní kolo, kterého se zúčastnily světlušky a vlčata z okresu Praha-východ. Z našeho skautského střediska „Willi“ Líbeznice se závodu zúčastnilo několik soutěžních hlídek. Soutěžní hlídky byly z oddílů Amazonky, Klubička, Pátý Oceán, Surikaty a Vlčí důl. Byly rozděleny na chlapecké a dívčí. Z chlapecké kategorie postupovaly dvě soutěžní hlídky a z dívčí kategorie tři soutěžní hlídky do krajského kola.

Závod byl prováděn, vzhledem k datu konání akce, symbolickým rámcem svatého Jiří jakožto patrona českých skautů. Cílem závodu bylo posbírat po cestě různé indicie, díky kterým pak mohly světlušky a vlčata přemoci draka. Závod se skládal z osmi soutěžních stanovišť, která byla rozmístěna po klecanském lese, nedaleko skautské klecanské základny. Pro soutěžící hlídky bylo připraveno mnoho zajímavých aktivit postavených na schopnosti poradit si v krizových situacích či na skautských dovednostech. Nutností bylo také zvládnout ošetření zranění a úrazů nebo si poradit se zašifrovanými informacemi, procvičit si manuální dovednosti, komunikaci nebo poznávání přírody. Při plnění úkolů se hledělo nejen na vědomosti, ale i na spolupráci ve skupině a její chování na jednotlivých stanovištích. Celý den děti prožvalo slunečné a teplé počasí.

Po téměř celodenním závodě přišel čas na počítání výsledků. Zatímco organizátoři vyhodnocovali a počítali, děti byly zaměstnány v areálu základny klecanských skautů zábavným programem. Po vyhodnocení se konal slavnostní nástup, při němž jsme se dozvěděli umístění jednotlivých hlídek a který zakončil celý závod.

Umístění v chlapecké kategorii:

1. **Hlídka Vlčí Důl Zlonín** – postup do krajského kola
2. **Hlídka Surikaty** – postup do krajského kola

Umístění v dívčí kategorii:

1. **Hlídka Odvážné Amazonky** – postup do krajského kola

2. **Hlídka Statečné Amazonky** – postup do krajského kola

3. **Hlídka Klubiček** – postup do krajského kola

Děti účasti v závodě ukázaly, jak dokážou skvěle spolupracovat, komunikovat a chovat se jako praví skauti. Myslím, že mluvím za všechny vedoucí i rodiče, když podotknu, jak moc jsme byli na vlčata a světlušky pyšní, a valná část vedoucích byla upřímně dojatá.

Tímto bych chtěla poděkovat všem skautským vedoucím z našeho střediska „Willi“ Líbeznice za skvělou práci, kterou odvádějí každý den.

Také bych ráda poděkovala rodičům za podporu naší a jejich dětí. A nakonec klobouk dolů klecanským skautům za skvěle zorganizovaný a připravený závod!

Pavla Figallová – Kremrole

Skautský oddíl Amazonky

foto Surikaty

Skautský oddíl Surikaty

foto Klubička

Skautský oddíl Klubička

foto Vlčí důl

Skautský oddíl Vlčí důl

foto Amazonky

SADAŘI

Sadem je nazýván pozemek, který je osázen ovocnými druhy, a člověk, který o něj pečuje, je sadař. V minulosti bylo pěstování ovoce a jeho konzumace mnohem více rozšířeno, než je tomu dnes. Čerstvé ovoce nebo pokrmy z ovoce byly přirozeným a základním zdrojem cukrů a vitaminů. Dodnes nám po zaniklých ovocných sadech zůstaly pomístní názvy.

Ovocné druhy, jako jsou jádroviny, peckoviny a skořápkoviny, byly pěstovány jednak v sadech, jednak podél komunikací jak polních, tak silničních, kde byly vysazovány do alejí.

V roce 1919 provozovali živnost sadařskou v Líbeznících Antonín Bohm, Josef Fořt, Václav Fric, Karel Hameršmíd, Jaroslav Charvát, Jan Krček, Josef Novák, Josef Pokorný, František Toulec, Josef Turek, Karel Turek, Jan Urban a Jan Weinstein.

Většina z těchto sadařů měla své řemesla, která je živila, a sadařina byla pro ně jen doplňkovou činností, ale přesto činností důležitou, sloužila k vylepšení domáckého rozpočtu a k obohacení jejich jídelníčků. Do sadaření byla zapojena celá rodina, hlavně děti, které musely ve všem pomáhat.

Některí sadaři měli své ovocné zahrady, ale řada z nich si sady a aleje ovocných stromů pronajímala od majitelů.

Ovocné stromy a jejich druhy byly pěstovány na vysokokmenech, kde koruna je založena ve výšce 180 až 220 cm od země. Jejich údržba, prořezávání větví v koruně a česání ve výškách byly rizikové a občas docházelo i k úrazům, nicméně naši předci byli fyzicky mnohem zdatnější a pohyblivější.

Pěstovaly se druhy ovoce, které samy o sobě byly rezistentní vůči chorobám, chemická ochrana nebyla běžná. Jako podnože byly používány semenáčky, které byly odolné a vitální. Jejich životnost a plodnost byly ve srovnání se stromy na současných podnožích minimálně dvojnásobné. Plodné hrušně nebo jabloně staré více než sto let nebyly žádnou výjimkou. Také stromy, jejichž koruna je výše nad zemí, jsou lépe provzdušňovány a chráněny proti přizemním mrazíkům, nebyla potřeba tak intenzivní péče jako dnes, kdy se často musí opakovat chemické postřiky.

V předjaří, kdy půda bývá promrzlá, se stromy začínaly prořezávat, odřezané větve se nařezaly na polínka a sloužily jako otop, dřevo ze švestek se používalo k uzení masa, ale i všechny slabé větvičky se sušitkovaly, svázaly se do otýpek a rozdělával se jimi oheň v kamnech. Žádný bioodpad nevznikal.

Sadař mívál znalosti a vědomosti ověřené po generace, věděl, co stromům prospívá a co ne, měl přehled, jakým druhům má dát přednost a jaké ovoce dobře prodá. V jablkách vedlo průsvitné letní, panenské, matčino, reneta, malináč, koženáč a řachtáč.

Od konce 19. století byly zakládány pomologické ústavy jako například v Troji (vznik 1885), které dokázaly sadaře zásobovat kvalitními rouby i vědomostmi v podobě odborné literatury. Také jste si mohli zapěstované stromky koupit třeba v Mratině, kde bývala ovocná školka.

Lidé většinou spoléhali na přirozenou biologickou ochranu, také vyráběli a v sadu zavěšovali ptačí budky pro drobné pěvce jako sýkorky (sýkorka za sezonu nasbírá více než 40 kg hmyzu), v zimě je přikrmovali. Naopak na odhánění špačků v době dozrávání třešní zavěšovali do větví v korunách plandavé strašáky. Sadařství bývalo často propojeno se včelařstvím, tím si lidé zajišťovali nejen med, ale zároveň i bohatší úrodu ovoce, jelikož řada odrůd nebyla samosprašná.

Již ve škole se děti učily základům sadařství a hlavně je doma viděly v praxi. V Líbeznících pod školou v čp. 142 bývala školní svažitá zahrada, kde kantoři učili děti základní péči o ovocné stromy včetně jejich množení a štěpování. Tato část školní zahrady zanikla po vybudování vlečné dráhy Mratinky ve druhé polovině 19. století.

Děti na vsi měly perfektní přehled o druzích ovoce, nazývaly je pomístními názvy, věděly přesně, kde a v jaké zahradě či aleji chutné ovoce právě dozrává. Neexistoval strom, na který by vesnický kluk nevyšel, ale tyto „krádeže“ ovoce byly majiteli zahrad a sadaři tak nějak tolerovány, spíš jen pro pořádek a s ohledem na dobré mravy klukům vyčínili, většinou jen naoko. Ale zlobili se, když děti podupaly čerstvou travu pod stromy, které bylo potřeba na seno pro králíky.

Podrost pod stromy byl většinou travnatý, každé jaro se stará tráva vyhrabala kovovými hráběmi a také vypalovala, ničila se tím zárodky nemocí, zejména plísni. Pálení bylo nutnou zdravotní prevencí. Dnes se sice nepálí, ale o to více se používají chemické postřiky. Tráva, která vyrostla, se pak pokosila a usušila na seno, byla důležitým krmivem pro domácí zvířata, zejména králíky, kteří byli po desítkách chováni téměř v každé chalupě.

V době zrání ovoce museli sadaři hlídat najaté sady i v noci. K tomu účelu měli jednak dřevěné boudy na kolečkách, které si postavili v místech, kde právě ovoce dozrávalo, ale také stabilní zděné malé domečky, které bývaly umístěny v sadech natrvalo a dalo se v nich i topit v kamínkách. Sadaři v nich měli potřebné nářadí a načesané ovoce na prodej. Každý sadař musel mít vlastní dřevěné žebříky, proutěné košíky, kovové háčky na jejich zavěšení, nůše i zásoby dřevěných bedniček a vozík na převoz beden. Také zde měli úkryt pro období, kdy nastalo deštivé a chladné počasí. Sadařské domečky můžeme ještě dnes zahlédnout například v polích u Kotelce nad Labem.

Na podzim, když nastala hlavní sezona česání ovoce, sklizené zimní druhy jablek a hrušní se uložily na hromady do výše od 50 do 75 cm, ovoce se na nich nechalo rosit, a to maximálně 10 dnů. Nepokládalo se na holou zem, ale na předem připravenou podložku z vrstvy slámy a hoblin. Pak se muselo pečlivě přebírat. Plody poškozené natlučením, nahnilé, napichnuté od vos nebo bez stopky se vyřazovaly a použitelné ovoce se zpracovalo na povidla nebo se usušilo na křížaly.

Pro sušení ovoce byly postaveny zděné sušárny, jako byla například u Plicků, dnes samota čp. 240. Nakrájené ovoce k sušení se naskládalo na rošty ve tvaru velkých šuplíků, ty se vkládaly do sušárny nad sebe a pak se v sušárně topilo.

Po ukončení sklizené se listí spadané ze stromů shrabalo a spálilo, a to včetně staré kůry, která se preventivně z kmenů odstraňovala. Pak se kmeny stromů natíraly vápenným mlékem, aby se dezinfikovaly a zjara strom ochránily před prudkými teplotními výkyvy. Mladší stromky a jejich kmínky se před zimou obalily

pletivem proti okusu zajíců. V tu dobu se sázely nové ovocné stromky.

Přebírané ovoce na uskladnění se ukládalo do vlhkých sklepů, sklepem byl v podstatě vybaven každý dům. Velké sklepy na ovoce byly například v místech nynějšího náměstí, vchod do nich se nacházel zhruba u nynějšího pomníku, větrací okénka z něj vedla směrem k silnici, zde ovoce vydrželo až do jara.

Také sadař Kovařík měl zde uskladněna jablka. Jednou se stalo, že se k jablkům dostal zloděj a ovoce mu ukradl.

Pan Jaroslav Štemprok, vnuk zvěroklestiče, mi vyprávěl o svém dědečkovi, který si přivydělával sadařením a bydlel v cihelně pod Kaštany. Také on si pronajímал aleje ovocných stromů a načesané ovoce prodával přímo zájemcům. Zimní jablka a hrušky uskládkoval v krechtech (vykopané čtverhranné jámy v zemi, hluboké cca 120 cm, na dně byly vysypány štěrkem, který sloužil jako drenáž; krechty bývaly zakryty dřevěným poklopem s větráním) a pak je v zimě prodával.

V Líbeznících a jejich okolí byly hojně zastoupeny švestky a slívy, které pro obyvatelstvo byly velmi důležitým ovocem, měly univerzální využití, celé plody se sušily, nakládaly do sklenic také na kvas a pak se z nich páčila oblíbená slivovice. Ale hlavně se z nich vařila hustá povidla. V Bášti byl hospodář, který měl speciální kotle na vaření švestkových povidel, v nichž se každoročně vařivalo i pomocí míchadel na mechanický pohon. Zájemcům je pronajímал. Štemprokovi zde povidla vařili ve velkém, mívali jich až několik sudů. Spotřeba byla zaručená, jednak pro početnou rodinu, ale povidla se také prodávala. Švestková povidla se konzumovala mazaná na chléb často jako zdravá večere pro rodinu nebo je maminka dávala dětem na krajíc chleba jako svačinu do školy. Muselo jich být vždy dostatek do zásoby, jako všeho na venkově. Dávala se také jako náplň do buchet, na koláče, do perníku, na vdolky, do knedlíků „blbounů“, do černé omáčky anebo se jedla jen tak.

Bohužel v sedmdesátých letech 20. století většina švestek onemocněla virovou nemocí šárka, nemocné stromy se musely všechny vykácet a jejich dřevo spálit. Nikdy již nedošlo k jejich původnímu obnovení. Švestky před šárkou bývaly vysazovány v podstatě všude.

Ještě v šedesátých letech 20. století se v Líbeznících staral o aleje stromů kolem cest sadař pan Brich, jezdil na tzv. kozím dechu a hlídal dozrávající ovoce. Sadařskou boudu měl v blízkosti doprálky.

Pod školou do Měšic bývala alej třešní různých druhů, které postupně dozrávaly. Pan Brich je česal a prodával zájemcům. Ovšem děti, které chodily do školy, těžko dokázaly odolat prvním májovkám, a když začínaly růžovět, lezly za nimi na stromy, aby si vychutnaly neopakovatelnou chuť prvního ovoce; sice věděly, že je to zakázáno, ale kdo by odolal. Když se sadař pan Brich blížil na svém prskoletu, bylo ho slyšet již z dálky, a tak se hoši, ale i děvčata snažili zavčas utéct. Na podzim se pan Brich přesunul hlídat hrušně, jablka a ořechy při silnici u Líbezníc z Měšic do Hovorčovic.

Ovocné stromy podél komunikací se přestaly obnovovat a sadařsky obhospodařovat od sedmdesátých let 20. století, kdy se vědecky prokazovala nezdřavost ovoce ze stromů podél silnic. Ovoce podle těchto výzkumů obsahovalo olovo z výfukových plynů automobilů, pro zdraví lidí škodlivých. O ovoce přestal být zájem a o stávající stromy podél cest se tím pádem sadaři přestávali starat. Pěče přešla na správce komunikací, kteří se omezovali jen na běžnou údržbu zeleně. Rovněž ovocné sady v polích byly rušeny a měnily se na polnosti. A tak z krajiny pomalu, ale jistě začaly mizet ovocné stromy, které byly po staletí nedílnou součástí koloritu a krásy kulturní krajiny za každého ročního období.

Naštěstí pohled na ovocné stromy se začíná měnit v jejich a v náš prospěch, ovocné aleje jsou obnovovány alespoň při polních cestách. Posledním ovocným sadem, který byl založen v blízkosti Měšické, je sad pana Ing. Šmorance, zahradnického odborníka.

Hana Bílková

TVORBA J. A. KOMENSKÉHO JINÝMA OČIMA

V pondělí 25. dubna se ve žluté skautské klubovně uskutečnila beseda se Zdeňkem Ležákem nad komiksovým zpracováním Komenského *Labyrintu světa a ráje srdce*. Kniha ze 17. století z období raného baroka potrápila nejednoho maturanta. Ačkoli svým obsahem a sdělením je dílo stále aktuální, archaický jazyk si mnoho čtenářů nenašel. Ale když se alegorický a filozofický román pojme úplně jinak, i povinná četba se stane skoro dobrovolnou.

Ilustrátorem celého zpracování je Milan Víšek, který svými komiksy hojně obohatil mnoho ročníků časopisu *ABC mladých techniků a přírodovědců* nebo komiksově zpracování románu Julese Verna *Dobrodružství výpravy Barsacovy*. Text barokní prózy do tzv. komiksových bublin přepsal Zdeněk Ležák, autor knih *Tři králové*, *Stopa legionáře*, *Milada Horáková* a také šéfredaktor časopisu *ABC*.

Knihu ve zvláštní luxusní edici vydalo nakladatelství Albatros Media a je třeba zdůraznit, že je to chvalyhodný počín.

Právě beseda se Zdeňkem Ležákem nad zejména vizuálním zpracováním geniálního barokního díla ukazuje, jak je důležité přiblížit Komenského tvorbu mládeži i dospělým. Zdeněk Ležák bravurně zprostředkoval hlavní děj a nosné myšlenky *Labyrintu* samotného. Odstranil nepřekonatelně (z pohledu běžného čtenáře) těžkou archaickou češtinu a ukázal ryzí poselství samotného díla. Spojením promyšlené vizualizace pomocí obrázků a dobře vybraného textu vzniklo dílo, které je ve své výpovědi stále aktuální a nic na tom nezměnilo ani datum prvního vydání – rok 1613.

Samotné vyprávění autora komiksových textů a následná beseda byly velmi zajímavé a je jen škoda, že přišlo málo zvědavých čtenářů a posluchačů.

AD

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

IV.

Dějiny řecké filozofie se tradičně dělí na dvě epochy – před Sokratem a po Sokratovi.

Sokrates (469–399 př. n. l.) byl první řecký filozof athénské původu, jeho otcem byl sochař Sofroniskos a matkou porodní bába Fainareté. Jaké prožil dětství, kde studoval a co ho zajímalo? O tom bohužel historické prameny mlčí. Oženil se s Xantippou, s níž měl tři syny. Jméno Xantippa naopak není neznámé. I přes neuvěřitelně dlouhý běh času se neshody mezi Xantippou a Sokratem stále tradují a její jméno později zlidovělo jako synonymum pro hašteřivou ženu, podobně jako označení římských bohů pomsty, Fúrii.

Starořecký historik Xenofón (430–354 př. n. l.) cituje Sokrata: „Pokud chce být jezdec nejlepší, vybere si řádně divokého koně... Když pak koně zkrotí, bude snadné zvládnout jakéhokoliv dalšího koně... Proto jsem si vzal svou ženu.“

V době sňatku je již Sokrates v pokročilém věku, platí za nejmoudřejšího muže v Athénách, a hledá proto nějakou výzvu, která by mu zamezila „zpožehnut“. Nutno říct, že pro tyto účely si lépe vybrat nemohl. Traduje se, že Xantippa byla jediným člověkem, který dokázal Sokrata v hádce udolat. Další zajímavostí je, že Sokrates měl dvě manželky. Druhá se jmenovala Myrto. Polygamie byla povolena zvláštním dekretem během peloponéské války s cílem zastavit populační úbytek.

Ani samotné dílo Sokrata v historických archívech nedohledáme. Jeho myšlenky a názory zachytily až spisy jeho dvou žáků – Xenofóna a Platóna (*Obrana Sokratova*, *Kritón*, *Symposion*, *Theaitétos*, *Parmenidés*).

Po roce 422 př. n. l. získali v Athénách vliv mladí političtí reformátoři v čele se Sokratovým žákem Alkibiadem. Kvůli nim vypukla další fáze peloponéské války, ve které byly Athény se svými spojenci roku 404 poraženy a skončil tak jejich zlatý věk. Vlády v Athénách se chopila tzv. vláda třiceti tyranů, v jejímž čele stál Krtiás, další Sokratův žák. Platón účast v ní odmítl.

Po pádu této vlády byl Sokrates obviňován, že jeho filozofie zrodila tyto vlády a přivedla Athény k porážce ve válce. Athénský lidový soud, vedený třemi významnými osobami, vyšetřoval Sokrata pro podezření z bezbožnosti a kažení athénské mládeže. K tomu možná přispěla i Aristofanova komedie *Oblaka*, která líčí, jak se vlivem Sokratova učení synové obracejí proti svým otcům.

Za hlavní pramen podávající zprávu o soudu se Sokratem je považován Platónův dialog *Obrana Sokratova*, což je Platónova verze Sokratovy obhajovací řeči.

A jak už z historie víme, soud se přiklonil k návrhu obžaloby, tj. k trestu smrti (z 501 soudců pro něj hlasovalo 281).

Poslední den Sokratova života je líčen v dialogu *Faidón*. Sokrates se zde snaží zbavit své přátele strachu ze smrti a smutku nad tím, že ztratí svého učitele. V závěru dialogu vypije Sokrates číši bohlelavu a umírá.

Sokrates své názory nevnucoval, nevystupoval jako „autorita“, ale snažil se návodnými otázkami a poznámkami přimět své žáky, aby se samostatně dobrali pravdy a nabyli dojmu, že došli k výsledku ze svého vlastního přesvědčení.

V obžalobě, která stála Sokrata život, byl i článek o zavádění nových bohů. Sokrates opravdu označil svůj vnitřní hlas za boha a nazval ho *daimonion*. Tento hlas pak měl člověka provázet celým životem a radit mu, jak se v některých situacích zachovat. Jeho slavný výrokem „Poznej sama sebe“ chtěl filozof upozornit, že nejvíce bychom měli znát své vlastní nitro a svůj *daimonion* a až poté zkoumat jiné, okolní věci.

/zdroje Wikipedia, internet, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

XIV.

Roku 1653 oznamuje děkan v Kostelci, Martin Václav Hrubý z Labíkova, konsistoři (pod jednou), že ve farnosti zdejší je duší, schopných přijímat sv. svátosti, v Líbeznících 158, ve V. Bášti 98, v M. Bášti 39, v Měšicích 73.

Roku 1676 náležela farnost zdejší k vikariátu celákovskému a napočteno v ní celkem 898 lidí.

Posledním správcem fary líbeznické z Kostelce byl děkan Jan Herman Voiticus s kaplanem Jiřím Vojtěchem Murnsteinerem. Předchůdcové těchto pramálo se starali o svěřené jim ovečky a jen tehdy ve farnosti se objevili, když vybírali desátek. Těmto neblahým poměrům učiněn konec r. 1693, kdy za panování hr. Václava Desideria z Nosticů fara v Líbeznících znovu zřízena a farářem osazena.

Prvním farářem stal se Jan Vejvanovský, který tu setrval od dubna 1693 do prosince 1696. Za něho opět matrika farní založena. Dřívější zápisy matriční daly se v Kostelci.

Po něm následoval Jan Martin Kurka, jenž po 32letém zde pobytu rezignoval a na odpočinek do Prahy r. 1728 se odebral.

Za něho dne 24. března r. 1700 vloupali se svato-krádežníci do sakristie a ukradli dva stříbrné kalichy s patenami a tři kasle. Z těchto zlosynů byli v Mělníce tři oběšeni a dva i se šibenicí po smrti spáleni. Roku 1721 zřízena znovu také fara zdejší. Roku 1727 vystavěna nová fara v Líbeznících.

Po farář Kurkovi přišel Jan Štefelin (Stephelin), jenž pak v říjnu 1735 povýšen na arciděkana ve Falknově.

Následoval dne 14. ledna 1737 Jiří Václav Paroubek, zároveň vikář tehdejšího vikariátu brandýského; za něho působil zde jeden čas výpomocný kněz P. Maximus z řádu sv. Augustina od sv. Václava v Praze. Paroubek byl muž v každém ohledu znamenitý, mnoho zakusil ve válečných letech 1741–1744 a r. 1757. Zajímavé o tom zprávy zaznamenal jazykem českým do pamětní knihy farní, kterou založil. Jeho životopis napsal r. 1831 do téže farní kroniky tehdejší kooperátor Jan Emanuel Fibiger. Paměti Paroubkovy a jeho životopis připojeny jsou ke konci popisu Líbeznice.

Po Paroubkovi následoval farář Josef Hav. Dobsch, rodem z Vodolky; dříve byl administrátorem v Kolči. Nastoupil v Líbeznících 7. září 1778; po šesti letech jmenován arciděkanem ve Falknově a brzy na to kanovníkem u sv. Víta v Praze.

Po něm Tomáš Weininger, rodem z Prahy, ujal se fary 25. dubna 1784. Roku 1791 stal se vikářem, r. 1806 čestným a r. 1808 sídelním kanovníkem vyšehradským.

Kaplanem za něho byl tu Josef Houska, později farář ve Stebně (diecéze litoměřické), a Matěj Alb Mastný, posléze duch. správce na Karlově v Praze. Za

faráře Weingera stavěl se nový chrám (1788–1793). Týž zbudovati dal na své útraty hospodářské stavení při faře a založil štěpnici na pustém prostranství, obcí darovaném. Zemřel na Vyšehradě r. 1836.

/Pokračování přístě/

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 5. 1846 narozen polský spisovatel Henryk Sienkiewicz, nositel Nobelovy ceny (1905) – *Quo vadis*, *Křižáci*, *Pouští a pralesem*

6. 5. 1871 narozen německý básník, novinář a překladatel Christian Morgenstern – *Šibeniční písně*, *Melanchole*

14. 5. 1931 narozen český básník, prozaik a dramatik Viktor Dyk – *Krysař*, *Milá sedmi loupežníků*, *Devátá vlna*

26. 5. 1900 narozen český básník, spisovatel a překladatel Vítězslav Nezval – *Manon Lescaut*, *Anička skřítek* a *Slaměný Hubert*, *Praha s prsty deště*, *Báseň noci*

26. 5. 1910 narozen český básník Oldřich Mikulášek – *Ortely a milosti*, *Sólo pro dva dechy*

Kavárna a MDA RIDE
MéLibeKafe CZ

MéLibeMOTO
6. narozeniny kavárny
hodnocení 14. MDA RIDE

Areál Zdraví
Líbeznice
18.6.2022

Program:

16:55 příjezd motorek

17:00 dětské divadlo Volfi

18:00 kapela Strahov

21:55 ohňostroj

  www.melibekafe.cz

Akce se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

NOC KOSTELŮ
*Za dne ať Hospodin dává
 svou milost, celou.*

NOC
mu budu zpívat a chvalit ho.

sv. 2. ep. 9
10.06.22

Líbeznice, kostel sv. Martina

17:00 - 19:00 **Komentované procházky Líbeznice** – připravila Mgr. Hana Bílková
 V návaznosti na minulé ročníky projdeme další místa Líbeznice se zajímavou historií. Seznámíme se s místy, kde bylo mýto, kovárna, elektrárna a zavítáme i k barokní kapliče. Začátky prohlídek v 17:00 a v 18:10 před kostelem.

18:00 - 18:10 **Hlas zvonů a zahájení programu v kostele**

18:10 - 18:45 **Komorní koncert žáků ZUŠ Líbeznice**

18:10 - 20:00 **Boží stvoření aneb krása kolem nás, program pro děti**
 Tematická hra pro mladší děti o Božím stvoření a souvislostech v každodenním životě. Koná se pouze za příznivého počasí.

19:15 - 20:15 **Koncert pěveckých sborů Veroniky Dvořáčkové Žofákové**
 V programu duchovní hudby se představí dětské pěvecké sbory Líbezníček, Líbeznělky a smíšený sbor Camerata Praha.

20:15 - 20:30 **Chvilice pro ztišení**

Celovečerní program:

Výstava výtvarných prací žáků ZUŠ Líbeznice na téma Starý zákon
 Během projektových dní se výtvarníci líbeznické základní umělecké školy zabývali tématy Starého zákona. Vzniklo množství vynikajících prací, které Vám při Noci kostelů představíme.

WWW.NOCKOSTELU.CZ

**PSYCHICKÉ PROBLÉMY
 MOHOU POTKAT KAŽDÉHO!**

**PATŘÍTE MEZI NĚ?
 ZNÁTE NĚKOHU, KOHO TRÁPÍ
 DUŠEVNÍ POTÍŽE?**

**JSME TU PRO VÁS A POMŮŽEME VÁM
 PLNOHODNOTNĚ ŽÍT!**

Podpoříme vás v oblasti práce, osamostatnění se od rodiny, hospodaření s financemi. Pomůžeme vám při vyřizování sociálních dávek nebo vyřízení invalidního důchodu. Nabízíme různorodé volnočasové aktivity. Inspirujeme vás k osobní realizaci v životě.

Budou pro vás pracovat zkušení sociální pracovníci a svou situaci můžete konzultovat i s peer pracovníky – lidmi s vlastní zkušeností s duševním onemocněním.

 Zavolejte nám a domluvte si schůzku. Rádi přijedeme i za vámi.

Veškerá podpora je zdarma.

Komunitní tým
 Dolní Povltaví
 Bořanovická 10
 (metro Kobylisy)
 Centrum Střední Čechy

Kontaktní osoba
 Jakub Marek
 775 729 889
 marek.jakub@fokus-praha.cz

WWW.FOKUS-PRAHA.CZ

LÍBEZNICKÉ BLUDÍČKY

orientační cyklozávod
 (nejen) dvojic okolo Líbeznice

sobota 4. června 2022 od 9:00

start a cíl v Areálu zdraví v Líbeznicích

Závod se koná za přispění obce Líbeznice v rámci Grantu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit.

LÍBEZNICKÉBLUDÍČKY.CZ

STAVEBNINY SRB

NOVINKY V NAŠEM SORTIMENTU:

ŽELEZÁŘSTVÍ:

- Šrouby, matice a podložky
- Kotvící a spojovací materiál
- Závítové tyče

PLOTY A PŘÍSLUŠENSTVÍ:

- Sloupky a vzpěry
- Pletivo a branky
- Stínící tkaniny

STAVEBNÍ DŘEVO:

- Stavební prkna
- Střešní latě
- OSB desky

MÍCHACÍ CENTRUM:

- Fasádní barva 1,5mm Siloxan
- Fasádní silikonový nátěr
- Dekorativní omítka marmolit

INSTALATÉRSKÝ MATERIÁL:

- Kanalizační potrubí KG
- Odpadní potrubí HT
- Tvarovky PPS

a mnoho dalšího....

STAVEBNINY S DLOUHOLETOU TRADICÍ

Líbeznice, Mělnická 10 602 396 010 www.stavebninysrb.cz

ZŠ ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE ZVE SRDEČNĚ VŠECHNY ŽÁKY I RODIČE A PŘÁTELE ŠKOLY NA

**DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,
UNIKÁTNÍ VESMÍRNÝ ZÁŽITEK
TERRALÓNA A LUNALÓN
A KONCERT SKUPINY J. J. JAZZMEN JOSEFA POSPÍŠILA**

15:00 ZAHÁJENÍ AKCE

15:00 – 23:00 VÝSTAVA UNIKÁTNÍCH DESETIMETROVÝCH MODELŮ ZEMĚ A MĚSÍCE (TERRALÓNA A LUNALÓN), KTERÉ K NÁM DO LÍBEZNIC DORAZÍ AŽ Z BRNĚNSKÉ HVĚZDÁRNY, ŠKOLNÍ FOTBALOVÉ HRÁŠTĚ

16:00 – 18:00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V ZŠ A ZUŠ – VSTUP DO VŠECH PROSTOR ŠKOLY

16:00 ZAHÁJENÍ ABSOLVENTSKÉ VÝSTAVY ZUŠ, ATELIÉR ZUŠ

18:00 – 20:00 KONCERT SKUPINY J. J. JAZZMEN JOSEFA POSPÍŠILA, VENKOVNÍ PÓDIUM

PO CELOU DOBU KONÁNÍ AKCE ZAJIŠTĚNO OBČERSTVENÍ.

17. 6. 2022 od 15:00 HODIN

AREÁL ŠKOLY - VENKOVNÍ PÓDIUM, ŠKOLNÍ FOTBAL. HRÁŠTĚ A OKOLÍ

JEDU EDU!

TÁBORY LÉTO 2022

STEAM Camp
Příměstský tábor plný zábavy s vědou a technikou (Lego WeDo, SPIKE, různé pokusy, hry)

LÍBEZNICE Týden od 25. 7. do 29. 7. 2022
Týden od 8. 8. do 12. 8. 2022

MĚŠICE Týden od 1. 8. do 5. 8. 2022

3 490,- Kč
5 dní

STEAM Camp 10 +
Příměstský tábor plný zábavy s vědou a technikou (SPIKE, Mindstorms, littleBits a Microbit, různé pokusy, hry), věk 10+

LÍBEZNICE
Týden od 25. 7. do 29. 7. 2022

3 490,- Kč
5 dní

Pobytový tábor Programování v přírodě
Tábor plný programování, pobytu v přírodě a her pro děti ve věku 10+

Ranč, Bystrá nad Jizerou
Týden od 14. 8. do 20. 8. 2022

7 990,- Kč
pobyt

Více o táborech na www.jeduedu.cz/tabory

www.jeduedu.cz | e-mail: info@jeduedu.cz | Facebook: [@jeduedu.cz](https://www.facebook.com/jeduedu.cz)

FARMÁŘSKÉ TRHY

ZAHÁJENY
V ČERVNU 11.6. A 25.6.

OD 9 DO 12 HODIN

LÍBEZNICE

MÍROVÉ NÁMĚSTÍ

ZÁVODY FREESTYLE SCOOTER

11.6.2022

PROGRAM
10:00 – Registrace
KATEGORIE -15
KATEGORIE +15
12:00 – Start
20:00 – Konec závodů
do 22:00 – Zábava s kapelou

STARTOVNÉ 60,-

SK8PARK LÍBEZNICE

 scootshop.cz

 CHILLI

BYDLÍM TU S VÁMI

Váš realitní makléř pro Hovorčovice, Líbeznice a Měšice.

RE/MAX
G8 Reality

Daniel Skružný
604 999 909
daniel.skruzny@re-max.cz

ABSOLVENTI ZUŠ LÍBEZNICE 2022

1. 6.2022 MARCEL PRAŽSKÝ, BICÍ NÁSTROJE
(PED. O. VESELÝ)

3. 6.2022 ELDAR TAGIJEV, KLAVÍR
(PED. M. POSPÍŠILOVÁ)

6. 6.2022 KRYŠTOF TUREK, SAXOFON
(PED. Z. VOHRYZKOVÁ)

13. 6.2022 PETR VORÁČEK, KYTARA
(PED. P. ŠTASTNÝ)

14. 6.2022 BARBORA DUŠKOVÁ, KLAVÍR
(PED. V. DVOŘÁČKOVÁ ŽOFÁKOVÁ)

16. 6.2022 MAX KEJMAR, ZOBCOVÁ FLÉTNÁ
(PED. J. POSPÍŠIL)

17. 6.2022 ANNA MLYNARIČOVÁ, VÝTVARNÝ OBOR
(PED. J. VOLDŘICHOVÁ)

SÁRA SKALICKÁ, VÝTVARNÝ OBOR
(PED. J. VOLDŘICHOVÁ)

Největší showroom
zimních zahrad v ČR

Pod Hájem 99
252 62 Statenice
+420 222 366 340
statenice@ham.cz

www.ham.cz
www.sluncevdome.cz

Kalendář akcí pro rok 2022

- 4. 6. Líbeznické Bludičky
- 11. 6. Dětský den
- 17. 6. ZŠ a ZUŠ – Lunalón, Terralóna
a Den otevřených dveří
- 16. 7. Sejdeme se na náměstí
- 20. 8. Country večer
- 3. 9. Líbeznický koloběh
- 3. 9. Vinný košť
- 10. 9. Posvícení
- 1. 10. Vejšlap povodím Mratínského potoka
- 27. 11. Vánoční trhy a koncert
v kostele sv. Martina

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

KALENDÁŘ AKCÍ ZUŠ 2022

- 1. 6. Absolventský koncert
a koncert žáků Ondřeje
Veselého, 18:30 hodin
- 3. 6. Absolventský koncert
a koncert žáků Magdalény
Pospíšilové, 18:00 hodin
- 6. 6. Absolventský koncert
a koncert žáků
Z. Vohryzkové, 18:00 hodin
- 9. 6. Koncert žáků Štěpána
Camfrly, 18:00 hodin
- 13. 6. Absolventský koncert
a koncert žáků
P. Štastného, 18:00 hodin
- 14. 6. Absolventský koncert
a koncert žáků
V. Dvořáčkové Žofákové,
18:00 hodin
- 15. 6. Taneční akademie,
19:00 hodin
- 16. 6. Absolventský koncert
a koncert žáků J. Pospíšila,
18:00 hodin
- 17. 6. ZŠ – Lunalón, Terralóna
a Den otevřených dveří
- 17. 6. Absolventská výstava,
ateliér ZUŠ, 16:00 hodin
- 21. 6. Koncert žáků Nadi
Novotné, 19:00 hodin
- 28. 6. Koncert žáků Jiřiny
Štrynclové a Heleny
Matyášové, 18:30 hodin

Akce se konají v uměleckém sále ZUŠ — www.zuslibeznice.cz